

[Thestrup.]

pede, og der kan næppe af dem udledes eller statueres uoverensstemmelser med Helsingforsaftalen.

Alt i alt forekommer det mig, det var en meget beklagelig historie, en historie, der ikke var til gavn for det nordiske samarbejde.

Over for denne strid vil jeg gerne henvise til et forslag, der er fremlagt i Nordisk Råd om samarbejde på lovgivningens område i et meget vidt omfang. Det står for mig, som det her virkelig er Helsingforsaftalens ånd, der går igennem, ider der opstilles et program for samarbejde af, som jeg sagde det før, meget vidt omfang. Dette forslag er ikke behandlet færdig i udvalget, så det er næppe rimeligt, at jeg her går nærmere ind på det.

Det er mit ønske, at det fremtidige arbejde i juridisk udvalg i Nordisk Råd mere kommer til at gå efter de linjer, der ligger i dette forslag, end efter de linjer, der blev optrukket af statsråd Lidbom.

Jeg har naturligvis intet at indvende mod at tage beretningen til efterretning.

Den fg. minister for nordiske anliggender (Erling Jensen): Allerførst skal jeg da vist takke for den enstemmige tilslutning til forslaget til folketingsbeslutning. Jeg har ingen bemærkninger til hr. Robert Pedersen; hans holdning til arbejdet på den nordiske front er jeg så helt enig i, at jeg ikke finder det rimeligt at ulejlige tinget med betragtninger hertil.

Til hr. Stetter vil jeg gerne sige, at jeg tilslutter mig hans vurdering af, at vi skal bruge alle muligheder for at styrke det nordiske samarbejde og dermed arbejdet i Nordisk Råd.

Jeg har med interesse mærket mig hr. Stetters og det konservative folkepartis meget stærke synspunkter omkring en opbygning af et intimt samarbejde på tværs af landene mellem partier, der er beslægtede eller ensartede i deres politiske holdning.

Jeg kan derudover tilslutte mig hr. Stetters understregning af den øgede kraft, der er kommet omkring nordisk ministerråd, hvor jo ikke blot samarbejdsministrene, men også en række fagministre nu mødes og med et, i hvert fald på det område, jeg ken-

der til, overordentlig værdifuldt resultat i henseende til erfaringsudveksling og chancer for at drage nytte af hinandens erfaringer i det nationale arbejde.

Jeg kan også bekræfte, at vi i en række af de samarbejdsombudsmandskomiteer, der er oprettet ved siden af stedfortræderkomiteen — vi har nu komiteer for kultur og undervisning, transport, arbejdsmiljø, regionalplanlægning og for byggesektoren — kan se et meget værdifuldt nyt arbejde tage form i kraft af disse komiteers virke.

Endelig synes jeg, det er værd at understrege, at det nordiske ministerråds permanente sekretariat i Oslo nu netop i disse dage er ved at blive bemandedet i overensstemmelse med de forud lagte planer.

Til hr. Poul Hartling skal jeg erklære mig ganske enig i, at EF-forskellen ikke har gjort det nordiske samarbejde vanskeliggere. Jeg er tilbøjelig til at mene, som hr. Horn udtrykte det endnu stærkere, at det ligesom tydeliggere har markeret værdien og nødvendigheden af et intimt og aktivt nordisk samarbejde.

Jeg vil gerne understrege og tilslutte mig hr. Poul Hartlings synspunkter om radio- og tv-samarbejde; de er kommet frem fra næsten alle sider, og jeg har en fornemmelse af, at vi er enige om dem. Jeg ved ikke, om udtrykket „sebarhed“ eksisterer, men hvis det gør det, er jeg enig i, at det er det, vi har behov for: at vi i langt højere grad får indblik i hinandens forhold ved mere omfattende mulighed for også at gå ind i den side af samfundsliv og kulturliv, der finder udtryk over radio og tv. Jeg var lidt overrasket over hr. Niels Helveg Petersens indlæg, fordi det ikke ligner ham at være slet så tilbageskuende, som jeg nok syntes han var i dag. Jeg ville måske nok være lidt ked af at prøve at skrive historie fra denne talerstol om, hvorvidt en beslutning om, hvornår folkeafstemningen om dansk og norsk tilslutning til fælledsmarkedet skulle søges truffet, var rigtig eller forkert. Jeg synes, det afgørende for os i den situation, vi befinder os i, må være at konstatere, at ingen af os forhåbentlig havde noget væsentligt ønske om at søge kunstigt at påvirke den anden part. Det afgørende for os måtte være, at hver enkel af landenes befolkninger afgjorde deres tilslutning eller ikke-tilslut-